

577-4/2018. számú jegyzőkönyv 1. melléklete:

Március 22. Előadás

Tisztelt Polgármester úr, tisztelt képviselők, kedves Martonvásáriak!

Amikor kedves tanítványom Orosz Kata megkeresett a kéréssel, hogy tartsak előadást az ötven éves martonvásári néptáncoktatásról, a szíves invitálást elfogadtam, nem tehettem mást, mert egyre kevesebben vagyunk, akik erre az időszakra emlékezhetünk.

A mondandómat igyekeztem úgy összeállítani, hogy megmutassam azokat a történéseket, melyek hatással voltak rám ebben a tevékenységben, azokat az embereket, akik példát vagy irányít mutattak és közvetve vagy közvetlenül volt martonvásári kötődésük. A rövid idő miatt nem törekedhettem a teljességre. Reményeink szerint szeretnénk elkészíteni egy jubileumi kiadványt, melyben emléket állíthatunk minden érintettnek.

Az elmúlt 50 év néptáncoktatása hagyományt teremtett Martonvásár életében, kultúrájában. A néptáncot nem értékelhetjük csupán önmagában. Anyanyelvünk, népdalaink, népszokásaink, díszítőművészetünk, viseletünk, mind egyformán fontosak, mert együttesen, egymást kiegészítve jelentik a teljes magyarságot. Hagyományaink tartanak meg bennünket sajátosan magyarnak, ha ápolásukkal felhagyunk gyökértelenül állunk a világban, s könnyen beolvadunk olyan népekbe, amelyeknek műveltség-hatását elfogadjuk. Ez halmozottan igaz azokra a területekre, amelyeket elszakítottak az anyaországtól. Nem véletlen, hogy ezeken a helyeken maradt meg a népi kultúra a legtovább élő formájában, mert ezek az emberek ragaszkodtak legjobban szokásaikhoz. Gondoljunk azokra a Kárpátmedencén kívül élő csángó magyarokra, akik idős kort éltek meg úgy, hogy nem tanultak meg románul és a legszebb régistílusú balladákat ott gyűjtötték, ahol ma már sajnos kevesen beszélnek magyarul, és románul miséznek. Az európai Unió nem képes megvédeni alapvető jogait, hiába tartozik Románia az Unióhoz.

“Addig leszünk magyarok, amíg magyarul éneklünk és táncolunk”

A nemrég elhunyt Kallós Zoltán néprajztudós szavait idézem, akinek emberi és szakmai nagysága, évszázadokon átívelő néprajzkutatói munkássága egyedüli a világon, mely követendő példa előttünk, hogy anyanyelvünket, hagyományainkat, kultúránkat hogyan őrizzük és ápoljuk. Kallós Zoltán többször járt Martonvásáron is, számomra a legemlékezetesebb, amikor 1974-ben a Széchenyi Klubban, mutatta be a “Balladák könyvét”, melyben 259 Erdélyben és Moldvában gyűjtött balladát adott közre. Élete végéig több mint 500 balladát gyűjtött, 8 CD-nyi anyagot, 14000 népdalt, amit Magyarországra mentett. Én is azon az esten szembesültem azzal a hatalmas értékkel, melyet összegyűjtött, a folklór minden ágában. A 60-as években Martin Györggyel az európai hírű néptánckutatóval, Andrásfalvy Bertalannal, a Pesovár testvérekkel a veszni látszó Kárpát-medencei táncokat gyűjtötték, filmre rögzítették és rendszerezték. Ez a gyűjtemény is egyedülálló a világon. Gyűjteményüket Magyar Néptánchagyományok címmel adták közre 1980-ban. Egyébként Andrásfalvy Bertalan tartott erről előadást Martonvásáron az ÁMK pedagógus klubjában 1985-ben, a nagy érdeklődés miatt olyan későn lett vége, hogy Mv-on éjszakázott Szabó Sanyi bácsinál, mert nem volt már vonat amivel hazamehetett volna.

Hasonló hatás ért mikor megjelent Korniss Péter könyve:” Elindultam világ útján”, címmel, mely 1975-ben jelent meg és képekben mutatta be az erdélyi magyarok életét a születéstől a halálig. Fényképezőgéppel a kezében valóságosan és jelképesen is azt az utat járta, amelyet történelmünkben és kultúránkban Bartók Béla neve jelöl. Ebben láthattuk az első híressé vált

tánc házas fotót, amit Széken készített, amely jelképévé vált az 1972-ben Magyarországon is elinduló tánc házmozgalomnak. Ebben az időben virágzott a gyökerekhez fordulás szerte az országban, a "Nomád nemzedék" mutatta az irányt (Nagy László, Csoóri Sándor, Martin György, Zelnik József, Novák Ferenc, Timár Sándor, Sára Sándor, Sebő Ferenc, Halmos Béla, Muzsikás együttes, a Vízöntő zenekar Kiss Ferencel, akik szinte mindnyájan megfordultak Martonvásáron a Széchenyi, vagy a Brunsvik klubban. *Divattá vált a fiatalok között a népdal, népzene tanulás, virágzott a népi kézművesség.*

Martonvásáron a település zenetörténeti emlékeinek, a Beethoven nevét viselő iskola kórus sikereinek köszönhetően 1969/70-es tanévben indult az ének-Zenei tagozat. Kodály Zoltánnak a zenei nevelésről vallott elvei a legtökéletesebben ebben az iskolatípusban valósultak meg. Az első ilyen iskolát Kecskeméten hozták létre 1950-ben. Ennek az oktatásnak különleges értéke, hogy a többlet énekórákkal, kórusénekléssel, néptáncoktatással életre szóló kapcsolat alakul ki a zenével, amely megalapozza műveltségüket. Kodály Zoltán szavaival élve:

"Teljes lelki élet zene nélkül nincs. Vannak az életnek régiói, amelyekbe csak a zene világít be".

A martonvásári ének-zenei tagozat elindítása, megszilárdítása Dr Papp Jenőné, Angyalka néni nevéhez fűződik. Ő tartotta az énekórákat, vezette a 130 tagú kórust, zongorán kísérte a néptáncoktatást. Egész életét az ének-zene oktatására áldozta. Gyerekek százaival szerettette meg a zenét. Igazi példaképpé vált Salamon Ferencné számára.

Hivatalosan ettől az időtől számítjuk a néptáncoktatás kezdetét. A tanítás felmenő rendszerben történt, egy osztállyal indult, majd minden évben egy-egy osztály csatlakozott a képzéshez. Így nyílt lehetőség a tananyag egymásra épülésének, a fokozatosság elvének megteremtéséhez. Az ének-zene és a néptánc oktatás együttes hatása látványosan jelentkezett az eredményekben. A tapasztalat szerint az általános tagozatra járó növendékek is gazdagodtak a többlet zeneórák hatásaiból. Egyre többen jelentkeztek a néptánc szakkörökbe a nem tagozatos osztályokból is és a kezdeti nehézségek után egyenértékű tagjai lehettek a gyermek csoportoknak. 1976-ban már a megnyíló Zánkai úttörővárosban táborozhattak a táncosok. Hamarosan Csillebérc következett, ahol már részt vettek a tábor tánc házprogramjaiban, ahol Timár Sándor és tanítványai tanítottak (köztük Németh Ildikó, Zsuráfszky Zoltán Farkas Zoltán (bátyu) és a Sebő zenekar szolgáltatta a zenét, a legjobb kézművesek foglalkoztak a gyerekekkel, az ő munkájukat Borbély Jolán irányította. 1977-ben már Martonvásáron is tartottak tánc házakat, magnetofonra, néha élő zenére. Egyre -másra jelentkeztem tanfolyamokra, továbbképzésekre, hogy a táncosok tudásának, képességeiknek megfelelő táncanyagot taníthassak nekik. Minél többet tanultam annál inkább éreztem, hogy kevés az, amit tudok. A **tiszta forrás** elvét szem előtt tartva neves, országoshírű koreográfusokat sikerült megnyerni, hogy koreográfiákat készítsenek a martonvásári gyerekeknek. Látták a lelkesedést, tapasztalták a gyerekek tehetségét, a szülők odaadását, a község támogatását, el sem kerülhették a sikerhez járuló utat. Mindenek előtt jelmezekről kellett gondoskodni, az első ruhákat a táncosok szülei varrták, majd az erdőháti gazdaság támogatásának köszönhetően Székről hoztak eredeti ruhákat Timár Sándor koreográfiájához. Széki mellényt a fiúknak csak egyet tudtak hozni, többre nem futotta a pénzükből, de a szülők olyan 11-et varrtak a minta után, hogy a székiek sem tudták megkülönböztetni. Ők készítették a fiúknak a szövött fehér harisnyák fekete zsinóros díszítését. Téli esteken varrtak, hogy elkészüljenek a tavaszi bemutatókra. Az első nagy színpadi siker 1978-ban volt, amikor városi csoportokat megelőzve a martonvásári gyerekek képviselték Fejér megyét az országos gyermek-néptáncfesztiválon. Timár Sándor Széki táncok és Dunántúli ugrós c. koreográfiáival berobbantak az ország élvonalába. Megkapták a Népművelési intézet "nívódíját", 1979-ben ők képviselheték Magyarországot Belgiumban egy nemzetközi

Néptáncfesztiválon. 1979-ben résztvevői voltak Budapesten az Országos Filharmónia "Mesélő Muzsika" sorozatának egyedüli vidéki csoportként, olyan neves műsorvezetőkkel, mint Lukin László, Szabó Helga, Bartalus Ilona, Friss Gábor. Olyan zenekarok kísérték bennünket, mint a Muzsikás, TÉKA, Tilinkó zenekar Székesfehérvárról.

Az **1981-ben** létrejött kísérleti intézmény Udvaros Károly vezetésével, az Általános Művelődési Központ népművelői feladatot is kapott, klubháza jó gazdája lett ennek a tevékenységnek. Az általános művelődési központ zeneiskolát is működtetett a székesfehérvári Hermann László zeneiskola kihelyezett tagozataként. A nálunk alkotó koreográfusok között kiemelkedett Foltin Jolán munkássága, aki évtizedekre meghatározta a martonvásári táncoktatás színvonalát, aki egyenként ismerte a gyerekeket és személyiségükre szabta különleges koreográfiáit, melyek közül az egyik legemlékezetesebb a Perkátán gyűjtött, mezőföldi anyagból készített alkotás, az "Elvesztette az oláh leány a kecskét". Nagy sikert aratott koreográfia volt a Weöres Sándor verseire komponált "Magyar Etűdök", melyben a versek szövegével, ritmus hangszerekkel maguk a gyerekek kísérték táncukat. amikor bemutattuk az Erkel színházban a művet, Weöres Sándor is megtekintette. A "Májusi királyok", "Arató ünnep felvidékről", "Lőrincrévi táncok" Erdélyből. Alkotott itt a legendás Tóth Feri bácsi Kalocsáról, aki a „Kalocsai lakodalmas hagyományát állította színpadra”. Élvezték a próbáit, gyerekek, szülők egyaránt, az akkor készült hétköznapi kalocsai viseletet a martonvásári szülők, nagyszülők hímezték. Szerepeltek gyerekeink az Erkel Színházról a Liszt Ferenc Zene Akadémiáig. A TV. Aprók tánca és a „Húsvétoló” műsorában, a Novák Ferenc rendezte " Magyar menyegzőben". 1986-ban részt vettek az Ankarai világfesztiválon, még ugyanebben az évben Baienfurtban szerepeltek, mely később testvérváros lett. 1989-ben Franciaországban jártak a Francia forradalom 200 éves évfordulóján, a Matai nemzetközi fesztiválon és Párizsban is. A néptánc olyan természetes szükséglet lett a gyerekek életében, hogy 1979-ben a nyolc osztályt elvégző tanulók együtt maradvá Ifjúsági Csoportot alakítottak és Százszorszép néven elkezdődött egy felnőtt együttes építése, mely először Gazdag Béla majd Német Ildikó és Szabó Szilárd munkássága alatt teljesedett ki, sikert, sikerre halmozva szerte az országban és külföldön is. Felejthetetlen élmény volt a Széki Lakodalmas koreográfiájuk, Csorba Jánosnak ajánlva és a koreográfiát előadó táncosok a legnagyobb alakjai voltak a Százszorszép Táncegyüttesnek. A táncegyüttes mellett saját zenekar is alakult a székesfehérvári Tilinkó zenekar vezetésével, először Lókötő, majd „Marton” zenekar lett a nevük. Tagjai: Liber Endre, Liber Róbert, Salamon Ferenc, Sánta János, Kása Béla. Az első fotóinkat Vécsey Attila készítette. A táncosok előtt kinyílt a világ, bejárták egész Európát, dicsőséget szerezve önmaguknak, Martonvásárnak és Magyarországnak. Az együttes 1993-ban Horváth Ottó polgármester védnökségével az önkormányzat együttese lett.

A 80-as évek végétől már tudtuk, hogy vannak zeneiskolák, akik nyitottak más művészeti ágak felé. Több helyre elmentünk tapasztalatcserére, s az ott látott eredmények és saját elképzelésünk hatására a rendszerváltás utáni első önkormányzat **1991-től a zeneiskolát alapfokú művészeti iskolává fejlesztette**, ahol az óvodáskortól a felnőtt korig foglalkoznak a diákokkal, zenét, néptáncot és képzőművészetet tanítanak. Én is tagja voltam a képviselőtestületnek és a mai napig emlékszem arra a döntésre, amikor csak nagy vita után, de a képviselők többségével, köztük Tóth Iván, Dr Simon Endre támogatásával a jelenlévő szülők, közéleti emberek pl. Dr Grimm Loli bácsi hozzászólásával végül elfogadtuk Horváth Ottó és Udvaros Károly ÁMK igazgató előterjesztését. Ezzel a döntéssel többet kaptunk, mint gondoltuk. 1993-ban az oktatási törvény a közoktatás részévé emelte a művészetoktatást, a művészeti normatívával pedig az oktatás finanszírozását is átvállalta az állam. A létrejött Intézmény városi szolgáltatást nyújtott a településnek, központjává vált a környék zenei,

kulturális életének. A művészeti iskola kezdetben nagyon szerény körülmények között működött és öröm látni, hogy a jelenlegi vezetés a várossal együtt egy igazi otthon teremtett a Malomban, ahol a néptánc mellett a népzeneoktatás is hagyománnyá vált. Az itt tanító tanárok tudása, lelkesedése fémjelezte a mindenkori színvonalat. A 90-es évek elején tanárunk volt Tessely Zoltán Martonvásár országgyűlési képviselője, akinek táncstudása, hazaszeretete igazi minta volt a gyerekek számára. 1991-ben Ő irányította a Martonvásári gyerekesoportot Kanadában, a Quebeki Világ Fesztiválon, 1993-ban Izraelben, ahol Tóth Iván volt az egyik kísérőnk a gyerekek nagy öröme, Finnországban a „Tamperei” világfesztiválon, 1994-ben az első St.Averteni utazáson, nemzetközi fesztiválon. Tanított nálunk Furik Rita országos hírű koreográfus, a Vajda házaspár, akik évekig sikeresen tanították a gyerekeket. Koreográfiát készített Botos József Székesfehérvárról, Szabadi Mihály Szekszárdról, Zsuráfszki Zoltán. Ma Kiss Gergely, Tamás Tímea, néptánc tanárok, Csögör Róbert népzene tanár tanítják a néptáncot, népzene, bővítik ismereteiket, gazdagítják személyiségüket. Elhivatottságuknak köszönhetően tanítványaikkal visszajárnak Mezőkölpénybe, Martonvásár testvértelepülésére, hogy visszatanítsák azt az örökséget az ottani fiataloknak, amit az elődök évtizedekkel ezelőtt ott gyűjtöttek. Meg kell említeni az elődök között Németh Ildikó, Szabó Szilárd táncosokat, Salamon Ferenc, Liber Endre, Csögör Róbert zenészeket, a százsorszép táncosokat, akik nem csak hozzájárultak ennek a gyönyörű zenének és táncnak megőrzéséhez, hanem segítették Mezőkölpény testvértelepülésé válásának létrejöttét. Többen ma is visszajárnak a “Régi Szépek” senior csoportba. Vannak akik hivatásul választották ezt a területet, Endrődi Anna, Gémesi Zoltán, Csollány Csaba, Hajdú Péter, Darabos Péter, Szabó Rubinka, Szabó Kincső százsorszép táncosok., Liber Endre, Liber Róbert, Csögör Róbert zenészek, akik nem felejtették el, hogy sokat köszönhetnek Martonvásárnak, kimondhatjuk, hogy a néptánc és népzene mozgalom meghatározói között vannak. Vannak névtelen hősök, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a csoda, szülők, nagyszülők, vállalkozók és közéleti szereplők. Emlékezzünk a szüreti bálokra, ahol az Orosz és a Süle család vezetésével szülők százai vállalták a berendezést, az enni, innivalót, mely komoly bevételt jelentett az erősödő együttesnek. Az első videó felvételeket Budai József készítette számunkra.

Ide tartoznak a táncosok is, minden generáció, azok a gyerekek, fiatalok, felnőttek, akik éveken keresztül részesei lehettek valamilyen szinten a néphagyományból szerzett tudásnak, tevékenységeknek, magával ragadta őket az a közös erő, amely nem csak a tevékenységek közben adott emberi tartást számukra, hanem a mindennapi életükben is. Gyerekeiket is ebben a szellemben nevelik, s reméljük, hogy majd az unokáikat is, ragaszkodnak egymáshoz, segítik azt akinek szüksége van a segítségre, összefogásból példát mutatnak másoknak is. Büszke vagyok rájuk.

Ez az út göröngyös volt. Kezdetben érdekelt, később hittem benne, s amiben hisz az ember azt szereti is, az energiát is ad. Éreztem, hogy hosszútávra kell tervezni. Egy katedrális sem egy generáció épít fel, aki elkezd az építést nem mindig láthatja az elkészültét, de megalapozza azt. A felépüléshez erős akaratra, tudásra, összefogásra van szükség, mindenekelőtt állhatatosan, szilárdan képviselni és megőrizni a nemzeti örökséget. Martonvásár jó úton jár, gondolok itt a lassan hagyománnyá váló Brunszvik Teréz Napokra, és a „Magyar Népdal Napjára”. Jó gazdája a Százsorszép együttesnek, mely jövőre lesz 40 éves.

Büszke vagyok a családomra is, mert minden tagja részt vett ebben a munkában, különösen Salamon Soma unokámra, aki a Liszt Ferenc Zeneakadémia Tanáraként rendszeresen jár gyűjteni Erdélybe párjával Enyedi Ágnessel, aki Kallós Zoltán tanítványa volt.

Végezetül a fiatalokhoz szólok, minden fiatalhoz. Legyetek hasonlóak Bartók Béla Cantata Profana szarvassá változott fiaihoz, akik a civilizációt, a modern életet választják a szülői

házzal szemben, de térjeteK vissza mindig a tiszta forráshoz! Őrizzétek meg az országot magatoknak, a gyerekeiteknek Magyarnek.

Hangfelvétel: Bartók Béla felolvassa a Cantata Profana szövegét 3.05 You Tube

Volt egy öregapó,
Volt néki, volt néki
Kilenc szép szál fia,
Nem nevelte őket
Semmi mesterségre,
Csak erdőket járni,
Csak vadat vadászni,
És addig-addig
Vadászgattak, addig:
Szarvassá változtak
Ott a nagy erdőben.
És az ő szarvuk
Ajtón be nem térhet,
Csak betér az völgyekbe;
A karcsú testük
Gúnyában nem járhat,
Csak járhat az lombok közt;
A lábuk nem lép
Tűzhely hamujába,
Csak a puha avarba;
A szájuk többé
Nem iszik pohárból,
Csak tiszta forrásból.

Martonvásár, 2018.márc,22.

Salamon Ferencné

Dr. Bogdán Emil méltatása 2018. március 22. (Kizmus Lajos)

Martonvásár város képviselőtestülete úgy határozott, hogy 2018-ban posztumusz „Martonvásár Díszpolgára” címet adományoz dr. Bogdán Emil állatorvosnak, klubszervező és vezetőnek, a rendszerváltó nemzedék egyik tagjának, a Magyar Demokrata Fórum, majd a Magyar Igazság és Élet Pártja tagjának, országgyűlési képviselőnek a haza, a nemzet, benne Martonvásár lakóinak érdekében végzett több évtizedes fáradhatatlan munkájáért.

Dr. Bogdán Emil 1921. augusztus 23-án, Temesváron született. Világra eszmélése, ifjúkora a trianoni katasztrófa árnyékában telt. Erdélyi magyar emberként törvényszerűen vált elkötelezett és odaadó hívévé a nemzet, a megmaradás ügyének.

A temesvári Piarista Gimnáziumban érettségizett 1939-ben. Az Erdélyi Magyarokért Munkálkodók Alakulata (EMMA) nevű illegális erdélyi diákszervezet tagja volt 1939–1940 között, a szervezet leleplezése után a letartóztatás elől Magyarországra menekült.

A Magyar Agrártudományi Egyetemen 1951-ben szerzett állatorvos-doktori oklevelet.

Egyetemi tanulmányai alatt a Phylaxia Oltóanyagtermelő Vállalat gyakornoka 1949–1950 között, majd a diploma kézhezvétele után Mezőfalva körállatorvosa 1956-ig. Ezt követően egy évig a kecskeméti Sertésenyésztő Vállalatnál dolgozik, majd a Ráckeresztúri Állami Gazdaság szakállatorvosa lett 1957-ben. 1961-től a Magyar Tudományos Akadémia martonvásári Mezőgazdasági Kutató Intézete Kísérlet Gazdaságának főállatorvosaként dolgozott 1982-ig, nyugdíjba vonulásáig. Kutató állatorvosként elsősorban a juhok és a szarvasmarhák légző- és emésztőszervi megbetegedéseivel foglalkozott, és ért el országosan is elismert eredményeket, melyeket szaklapokban publikált. Állatorvosi tevékenységének eredményeivel sokan ismerkedtek a gazdaság tehenészeti telepén.

Azok közé az „írástudók” közé tartozott, akik minden lehetőséget megragadtak a nemzet, a haza sorsáról folytatott eszmecseréken való részvételre. A Magyar Tudományos Akadémia Mezőgazdasági Kutatóintézetének Brunszvik Klubjában volt is erre lehetőség, így szívesen vállalt itt is programszervezői munkát. E tevékenységét azonban szerette volna a kutatóintézeti klubnál markánsabban végezni. Ezért 1970-ben megalapította a Kísérleti Gazdaság dolgozóira épülő, de minden érdeklődő számára nyitott Széchenyi István Klubot, melynek a gazdaság tulajdonában lévő Miklós-pusztai, egykori Brauch kastély adott otthont.

A klub magas színvonalú rendezvényei, élénk vitaestjei hamarosan nem csak a szűkebb környék, de az ország közügyek iránt érdeklődő polgárait is vonzották. Így vált a klub a '70-es évek elejének demokratikus ellenzéke

számára kedves találkozó helyé. Számos közismert író, költő, művész, tudós jött szívesen a klubba – ezekre az estekre már bejutni is nehéz volt.

A klubot nem nézte jó szemmel a hatalom, és 1975-ben be is záratta.

Dr. Bogdán Emil közéleti útja törvényszerűen folytatódott azokban a közösségekben, melyek nem tudták és nem akarták tudomásul venni az „elfogadhatatlan realitást” – ahogy Csurka István jellemezte az akkori állapotokat.

Részt vett az ellenzéki mozgalmakban, ott volt mindkét lakiteleki találkozón. Alapító tagja volt a Magyar Demokrata Fórumnak. Az első szabad választáson a párt Fejér megyei listavezetőjeként került az Országgyűlésbe, amelynek Emberijogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bizottságába delegálták, és az Interparlamentáris Unió Magyar-Román Bizottságának elnökévé választották. Az MDF-frakción belül Csurka István politikai köréhez tartozott, a Magyar Igazság Nemzetpolitikai Csoport tagja volt.

Martonvásáron 1988-ban megalapította a párt helyi szervezetét.

Az MDF vezetésében bekövetkezett ún. liberális fordulat után csatlakozott Csurka István Magyar Út mozgalmához, majd ennek szellemében, 1993-ban, 13 képviselőtársával megalakították a Magyar Igazság és Élet Pártját. A MIÉP által létrehozott Magyar Út Alapítvány kuratóriumának elnöke volt.

A MIÉP Fejér megyei elnöke volt 1993-tól és az országos elnökség tagja 1993 novemberétől, a párt alelnöke 2003-tól. A sajtóban megjelent ún. magyarellenes kijelentéseket gyűjtő Mikó Kör tagja 1993-tól.

A MIÉP országgyűlési képviselőjelöltje 1994-ben, majd országos listán 1998–2002 között országgyűlési képviselője, a Külügyi és az Idegenforgalmi Bizottság tagja, valamint a Magyar-Román Bizottság elnöke.

Az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet magyar delegációjának tagja 1998–2002 között.

Dr. Bogdán Emilt mindig, mindenkor, mindenhol magyarnak, erdélyinek, és martonvásárinak ismerték.

Legyen szabad idéznem a búcsuztatásán elhangzott gondolatokat, melyekben megfogalmazódott majdnem mindaz, amit mi martonvásáriak köszönhetünk neki.

„Martonvásári barátaid, ismerőseid, tisztelőid nevében egyszer illene megköszönni mindazt, amit Tőled kaphattunk. S ha már útra keltél, hát itt az alkalom, hogy elmondjuk: hálás szívvel gondolunk azokra a csodálatos Széchenyi Klub-béli estekre, melyeken közvetítéssel megismerkedhettünk a fiatalabbak számára már csak nehezen, vagy egyáltalán nem elérhető információkkal, azokkal a magyar nemzetért felelősséget érző, tisztességes és becsületes emberekkel, akik soha, egyetlen percre sem adták fel a reményt, hogy lesz még egyszer magyar ünnep a világon. Sokan a Te segítségével ismertük, ismerhettük meg a magyar múltat, a népművészet, népdal, népi kultúra gyöngyszemeit, és egyáltalán nem utolsó sorban Erdélyt. És a nemzet

legégetőbb, legsúlyosabb gondjaival is a Széchenyi Klubban, majd 1975-ös bezáratását követően – a Te segítségével is – a Brunsvik Klubban szembesülhettünk. Sokan voltunk, akik figyeltünk szavaidra, és mindig akadt egy-két ember, aki a szavaidat figyelte. A gyorsan országos hírűvé vált klubban bizony mindig megjelent egy-egy KISz-, vagy párttitkár. Nem okulni jöttek. De Téged nem tudtak eltántorítani semmilyen eszközzel a hittel vallott cél, a feladat teljesítésétől. Konok és megalkuvást nem tűrő következetességed még ellenségeidet is meglepte. A munkahelyi jutalom megvonások, a szünni nem akaró zaklatások sem tudták megakadályozni, hogy a Széchenyi Klub az legyen, aminek alapításakor szántad. Csoóri Sándor szép és találó megfogalmazásában: „Kevés ilyen hely volt az országban, mint Martonvásár. A nehéz időkben idejártunk szabadság-gyakorlatra. Sok merész és szükséges gondolatot itt mondtunk ki először nyilvánosan.”

Közel tíz esztendeje bekövetkezett halálod évfordulója előtt most Martonvásár Díszpolgára címmel hálálja meg a település mindazt, amit népedért, nemzetedért, hazádért, értünk tettél.

Köszönjük dr. Bogdán Emil.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egyre volt, hol nem volt, egy igaz mesét szeretnék elmesé-
lni, mely nem az operációs tengeren túl, hanem
itt Montanórsóron a B.T. bódóiban történt.

Egyre népe megjelent egy életvidám fiatal asszony
Stefkovits Teréz né Kriština arról a nővel, hogy
itt szeret dolgozni az óvodában, mint képesítő nél-
küli óvónő / akkor még volt ilyen státusz / Rónólóba
belül kiderült, hogy Krišti az óvónői hivatás elkö-
telestje. Tudását önbizalommal felmutatta míg a Bu-
dapesti Tanítóképző Főiskola esti tagozatára diplomát
szerzett.

Körben megmutatta 2 gyermekét, akiket féjével
együtt felnevelt, diplomát adva kezébe, hogy elindítsák
őket a saját útjukon. Er a csodát azóta is his-
tos háttérrel nyújt Krištinak, hogy zökkenő mentesen
képezhesse a munkáját.

Egyszerűsége kiengesztelő volt, nyitott, megértő, befogadó
segítőben általa mindig mindekor nyitva áll a
mindenkinek előtt és ha tud segít, munkáját magas mino-
valon, igényesen, fáradhatatlan^{teljes} energiával végzi.

Elméleti, gyakorlati tudása hűtése érdekében 1998-ban
újra iskola padba ült és az ETEF TCFK óvodapedagógus
fejlesztési
tervezésében hűtette a pszichológiai, pedagógiai tudását.
2007-ben az Apoc S. Katalikus Főiskola vezető óvoda
pedagógusnak is elvégzte.

(2)

Neu sok magot keperi folyamatosan, hanem kollegait is ontotari is segiti, hogy nokvazi un-kojukban tovott fejlodjenuk.

2006-ban kolleganai biztatosara megpolyozta az ovoda vezetoi ellosot. Ujota ferdhatatbanul dolgozik es gondoskodik 10 sz. 243 gyereket. Ebben tomogotja a kolonias birolom alapjan 2. sz. helyen 21 ovdos, 10 dajka, 3 pedagogos asszisztens es 1 ovdos Titka.

Az ovdos feladatak tovott korott, hogy mosokik othout ugyjon a gyereket, akora nivesen jomoz jol ezik magukat. Gondoskodnak testi, lelki, etelmi, ezeldul fejlodesukrol. Kriszti kiuvs gondolat kereli es odafigyel a sojatos uvelni igenyu gyerekekre, melybol 9 sz. jon az utizmenybe es 16fo BTM-es statuzu. A uelir kornul meyer korott elo gyereket sorait is a magdeuer ezri, sok energiut fonolit soroz es kornulmegek jartosara.

Mag megvallok minden lehetoseget, hogy sikeres Polyoztat lyonok, mely az ovdos fejlodeset segiti. A Fyér Megyei Kizalopitony polyoztat segitsegivel tovgzi enhorok koutesere ugut lehetoseg, A TAMOP Egult mukodes az SMI gyerek-tanok iu-teproudjoent martouosara, Puntanobolison, Valencia Polyoztat lehetoseget adod ara, hogy tovottkepzesek keretben biztositson a uvelo testulet tagjai novuora

(3)

mozgási megújulást az ismeretek bővítését és gyakorlati tapasztalatainak megismerését,

A pályázatot "lehető ségüket kívánjuk, de nagyon kevés környékterülettel plusz munkát is jelentenek. Különbözők is objektív résztvevők.

Tegyük a „Bátonyvízi körösségű és művelődési központ” körösségű.

A városi rendszerben aktív és továbbfejlesztés céljára.

Az óvodás gyermek nevelése érdekében folyamatosan együttműködik a társintézmények munkatársaival.

2002-ben hozták létre a „Munkácsy Mihály” Gyermekház alapítványt, melynek célja, hogy segítse az óvoda esélyegyenlőségű bővítését, a hátrányos helyzetű gyermek esélyegyenlőségű bővítését, a hátrányos helyzetű gyermek esélyegyenlőségű megteremtését, támogatja a gazdaságos oktatást, nyitni támogatást.

3. alkalommal nyitja el az óvoda a „Zöld óvoda” címet, mely az egészséges élet módja és a tudatos környezetvédelem nevelés a gyermek és szülői körben a szülőket is. A szülői körben is növekedésük az együttműködést a szülővel.

Az óvoda nem csak egy munkahely, hanem egy közösség is. Érzékeny egymás örömeire, bánataira, támogatja egymást. Van jellemző a dolgozóik elkötelezettségére, mindenki ugyanaz a célja az emberek. Szoros a kapcsolat a szülői körrel is.

Laudáció a Kovács Erzsébet – Zoltán Győző művész-házaspár kitüntetéséhez

Tisztelt martonvásáriak, kedves egybegyűltek!

Nem sok 5-6 ezres lélekszámú település alapít a város kultúrájáért adományozott díjat. Martonvásár azonban a maga lakosságszámát tekintve egy különleges társadalmi összetételű település: magasan felülreprezentált az értelmiségiek aránya. Élnek itt kutatók, zenészek, képzőművészek – ennek világos jeleit látjuk is a város közéletében.

Él közöttünk egy házaspár, akik maguk alig láthatóak. Nem hívják fel magukra a figyelmet, nem hivalkodnak (még ha volna is mire), csendben teszik a dolgukat – a műveik beszélnek helyettük.

A Kovács-Zoltán házaspár több mint két évtizede él közöttünk, és alkotásaik döntő többsége is itteni műhelyükben született. A művész házaspár nemzetközileg is elismert mesterei szakmájuknak (ötvs iparművészet, tűzzománc). 20-20 kiállításon - köztük külföldiekén - bizonyították műveik színvonalát (ezek többsége közös kiállítás).

A martonvásári közösség jól ismerheti munkáikat: reprezentatív tűzzománc műveik városunkban is láthatóak a templomkertben (Martonvásári Madonna tűzzománc, 2001) és a Brunszvik Mauzóleumban (Brunszvik Teréz és Teleki Blanka őrangyalait ábrázoló embernagyságú tűzzománc, 1996), további munkáik számtalan martonvásári és magyar otthon kiemelt, megbecsült díszei.

Kezük munkáját dicséri a Parlamentben található angyalos tűzzománc címer (2015) és az azóta szentté avatott II. János Pál pápának az első magyarországi látogatása alkalmával a magyar nemzet ajándékeként átadott magyar szenteket ábrázoló tűzzománc sorozat és a "Patrona Hungariae"-t (1991). Ugyancsak ők készítették el a Boldog Gizella ereklyetartót (Veszprém, Szent Mihály székesegyház, 1996).

Ők készítették a balatonfüredi Vörös templom tabernákulum-ajtáját és a gyóntatószékek zománc-betéteit – a „Tékozló fiú”-t és a „Jó Pásztor”-t. Az ő kezük munkája a Gógánfai római katolikus templom zománcozott korpusza (1986), továbbá a balatonfüredi Kerek Templom stációi (2000).

Zoltán Győző önálló munkája a budapesti Kongresszusi Központ külső téri felirata, az általa készített kereszt áll a Međugorje-i templom előtti köztéren. Jelenleg a budapesti Párizsi udvar felújításának ötvs és tűzzománc munkáit bízták rájuk.

Rendszeresen részt vesznek a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének hazai és külföldi kiállításain. Zoltán Győző 2004 nyarától az évente megrendezett Debreceni Ötvöszománc Szimpózium művészeti vezetője.

Három gyermeket neveltek fel, mostani hétköznapjaikat már az unokákkal való foglalatosság tölti ki. Mind az egyházközösségnek, mind a martonvásári közösségnek szeretett, megbecsült és elismert tagjai.

Miről ismerszik meg a művészi kiválóság? Három dolgot említenék.

- Az első talán az, hogy ha az ember megáll egy műalkotás előtt, akkor az megfogja, rabul ejti. Többünk élménye lehet az, amikor megragadja tekintetünket egy-egy alkotásuk: egy napocska- vagy holdacska-ábrázolás, egy fönix-madár, egy zenélő angyal, egy madonna, egy Krisztus-kép. Gyakran van részem ebben az élményben –

egy hajtós nap kezdetén, vagy éppenséggel egy fárasztó nap végén sokszor felejtkezem ott percekre egy-egy tűzzománc alkotásuk előtt. Segítenek abban, hogy a hétköznapi földhözragadt rutinjából, pörgéséből, zakatolásából kiköknözve megérintessen bennünket egy más, egy esztétikai élmény. Az nem elégséges jelző ezeknek a műalkotásoknak a leírására, hogy szépek. A figurák kirajzolt vonalainak finomságát, kecsességét, a kidolgozás kifinomult részletgazdagságát és a tűzzománcokból összességében kisugárzó tüneményt talán jobban írják le a bájos, tündéri, légies jelzők. Nem lehet nem szeretni őket!

- A második a szakmai professzionalizmus. A művek önmagukban vett szépsége mellett minden szakmában létezik az az elismerés, amikor a szakmabeliek maguk gondolják úgy, hogy egy munka kivételes. A művek „fogyasztói” – legyenek mégoly műértők – a végeredményt tudják megítélni, azt tudhatják csak értékelni, vagy kritizálni. Azt azonban csak egy másik szakmabeli tudja-tudhatja, milyen mesterségbeli tudás, milyen technikai fogások szükségesek ahhoz, hogy egy mű elkészüljön. Amikor egy szakma azt mondja, hogy ezt „csak ők tudják megcsinálni”, az az egyik legnagyobb elismerés. „Csak ők tudják megcsinálni” – nem ilyen szépre, EGYÁLTALÁN! Hány mesterségbeli mondhatja el közlünk, hogy a szakmabélisei így tekintenek rá? Értjük, látjuk, szeretjük, csodáljuk, amit létrehozak – de utánuk csinálni nem tudnánk!
- ... és végül. Az igazi kiválóság része a transzcendencia-élmény. Annak megélése, hogy egy tűzzománc alkotás, egy ötvös munka szemlélése közben az az érzésünk, hogy kiemelkedünk ebből az anyagi világból és valami természetfölöttit élünk meg. Ami túlmutat a valóságon, ami egy másik dimenzióba emel. Ez a művészi élmény legmagasabb szintje. Erzsike és Győző munkái ebbe a régióba emelik a szemlélőt. Weöres Sándor csodálatos sorai a következők: „Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra!” Erős a meggyőződése, hogy a Jóisten a Kovács Erzsébet - Zoltán Győző művész házaspárral egy olyan kétágú létrát támasztott az égnek, amelynek fokai műalkotások, és amelyeket szemlélve, vagy – képletesen szólva – gondolatban rajtuk felfelé lépkedve az égig juthatunk.

Örvendjük annak hogy közöttünk élnek és alkotnak és örülünk együtt az kitüntetésüknek!

Kedves Judit!

Azért jöttünk ma össze, hogy orvosi praxisod átadása alkalmával elköszönjünk tőled, emlékezzünk az együtt töltött időkre és hogy megköszönjük sokéves, áldozattal teljes, szorgalmas munkádat megköszönjük.

Kedves megjelentek! Talán nem mindenki tudja, hogy a mi Juditunk 42 éve kezdte meg fogorvosi praxisát itt Martonvásáron. Ez volt az első és azóta is egyetlen munkahelye. Jól emlékszem, hogy a Brunszvik utcai rendelőben nagyon sokáig egymás mellett rendeltünk s számos ~~kollektív~~ ^{öröme} örömteli esemény fűzte szorosra barátságunkat.

Judit Erdélyben született szerető családban. Kolozsváron járt általános majd középiskolába. Mezőgazdasági mérnök édesapja a Martonvásári Kisérleti Gazdaságban ^{és} kapott állást, ezért a család áttelepült Magyarországra. Judit a Szemmelweis Orvostudományi Egyetem fogorvosi karán tanult tovább és itt kapta meg diplomáját 1976-ban. Az első években hozzá tartozott Martonvásár ^{egy} része, valamint Baracska és Tordas községek egész lakossága illetve az iskolai fogászatok. Mindez rengeteg munkával és nagy felelősséggel járt. Szerencsére férje és szülei mindenben támogatták és segítettek. Én is tudom, hogy az orvosi munkát tisztességgel csak megfelelő családi háttérrel lehet elvégezni, ebben Juditnak szerencséje volt, mindig ott volt mellette ^{egyszerű} férje, Kakasi Endre, a matematika tanár, akinek segítségével nevelte fel lányukat Rékát. Mindemellett még így is sokszor a fogorvosi munka került az első helyre a család rovására. Becze Zsuzsanna doktornő nyugdíjba vonulása után egész Martonvásár és Tordas fogorvosa lett. A praxist 21 éve privatizálták s Polgármesteri Hivatal támogatásával Judit lett a körzet fogorvosa. Rendelése bizalmat sugárzó légkörben jó hangulatban teltek, ami nyugtatón hatott a páciensekre. A betegek szerették. Tisztelték kedvességéért és jó munkájáért. Aszisztenseivel kiváló munkakapcsolatot alakított ki azóta is jó viszonyt ápol velük. Mint tudjuk, a fogorvosi hivatás nem csak szellemi felkészültséget igénylő de ^{komoly} fizikai munka is. Mindezek ellenére nem megfáradva, hanem még ereje teljében adja át körzetét utódjának.

Kedves Judit, végezetül azt kívánom neked hogy ilyen ragyogó formában jó egészségben családod körében még sokáig élvezd jól megérdemelt pihenésednek ^{éveit,} napjait.

Tégyedre bízunk, vejeiddel és unokáival

577-4/2018. számú jegyzőkönyv 6. melléklete:

Dr Czikajló Gyula

Tisztelt ünneplő közönség, kedves meghívott vendégeink!

Engem ért az a megtisztelő feladat, hogy kisvárosunk nyugdíjba vonuló orvosát dr Czikajló Gyulát köszönhetem a részére megszavazott: Martonvásár Jólétéért díj átadása alkalmából.

Czikajló Gyula 1948-ban született orvos házaspár gyermekeként. Már nagyszülei is az egészségügyben dolgoztak, így mondható, hogy családi példát követve, testvérével együtt ő is az orvosi hivatást választotta. Az egyetem elvégzése után 1974- ben a székesfehérvári kórház belgyógyászatára került, ahol 8 éven át dolgozott. Itt sajátította el azokat az orvosi praxisban nélkülözhetetlen diagnosztikai rutin gyakorlatokat, megfigyeléseket, melyeket Martonvásári működése során oly sok beteg nagy öröme s gyógyulására tudott kamatoztatni. Folyamatos szakmai fejlődése eredményeként, három szakvizsgát is eredményesen teljesített.

Martonvásárra érkezése finoman szólva is megrázó, felrázó élményként hatott a martoniak életében. Igen kontrasztos volt megjelenése:- Grimm doktor mellett- aki mindig fehér ing, fehér köpeny, vasalt nadrág, megjelent egy fiatal doki, aki farmer nadrág, farmer kabát, hosszú hajviselettel jelent meg a rendelő ajtajában.

Egyszer fültanúja voltam amikor édesapám telefonban próbálta elmagyarázni valakinek, hogy ki is az a Czikajló doki mire édesanyám közbeszólt:- mondd neki hogy a huligán doktor, arról majd tudni fogja. Így zajlott megismerkedésünk is. Csöngetnek, odaszaladok az ablakhoz, kinézek, apu kérdezi ki az, mire én: a tévészerelő. Ő járt ugyanis mindig farmerban ilyen furcsa táskával. Majd bejött és mintha a világ legtermészetesebb dolga lett volna a nappaliban bekötötte apámnak a kemoterápiás infúziót, s amíg az folydogált kávézás közben jöhetett a politika, kire kell szavazni az első szabad választásokon, mi lenne a legjobb az országnak és Martonvásárnak. Mindig aktív közéleti szereplő volt, több cikluson át önkormányzati képviselőként segítette önzetlenül a képviselő testület munkáját. Hálátlan feladatként magára vállalva a szociális bizottság vezetését, a segélyek elosztását. Jellegzetes humoráról jut eszembe egy vicces történet melyet zárásként megosztanak önökkel: Történt ez akkor amikor szociális-liberális kormányzat bevezette a vizit díjat. Czikajló doktor véleménye az volt, hogy ez egy jó döntés, a magyarok nem becsülik meg azt amit ingyen kapnak, s a befolyó pénz segíthet valamit a nehéz helyzetben lévő egészségügyi rendszer finanszírozásán. Én mint a nemzeti oldal képviselője csendben mosolyogtam az egészen, tudtam, hogy az lesz a vége, hogy szavazatok ezreit vesztik így el, melleleg örültem is a bevezetésének mert a rendelőlől eltűntek a kamu betegek, s a valóban betegek rövid várakozás után bekerülhettek az orvoshoz. Aztán eltelt egy két hónap s megjelentek a legkülönbözőbb betegek, nálam az állatorvosnál, hogy írjak fel nekik receptet a különböző nyavalyáik kezelésére. Ezt elmesélve a dokinak a tömör velős válasza az volt: aki ilyennel keres meg téged az úgyis akkora marha, hogy az már állatorvosi eset.

Végezetül engedd meg, hogy megköszönjem neked azt a majd 40 éves gyógyító munkát amit Martonvásáron végeztél, s kívánjak neked hosszú boldog öregkort feleségeddel Györgyi néniel gyerekeiddel és három unokáddal, meg nagy szerelmeddel a Balatonnal. Maradj még velünk jó sokáig.

Kuna Zsófi első osztályos korában Angyalka néninél kezdett zongorázni. Majd Bányai Zsuzsa nénihez került.

Második osztályba járt, amikor elkezdett fuvolázni, Bányai Irénke néninél. Ekkortól kezdve egészen gimnáziumi évei végéig párhuzamosan tanulta a két hangszert.

Kisiskolás évei alatt, a nyári szünetekben az otthonuk teraszán a barátnővel és Ági húgával közösen színházi előadásokat rögtönöztek, díszlettel, szereplőkkel. Már ekkor előbújt belőle a szervezési készség.

Zsófi-val 1999-ben találkoztam először, amikor idekerültem Martonvásárra a Művészeti Iskolába, klarinét tanárként.

Zsófi ekkor már Budapestre járt a Deák téri 8 osztályos Evangélikus Gimnáziumba.

Évfolyamtársával Babka Zsófi-val rendszeresen léptek fel az iskolai ünnepeken.

A gimnáziumi évek alatt többször szervezett az osztályában programokat, segített az ünnepek alkalmával a dekoráció megvalósításában.

Egyszer az osztálya Martonvásárra kirándult. Sajnos nagyon rossz volt aznap az idő, így felhívta édesanyját és megkérte, hadd menjen az osztály az otthonukba. Teát főzött, ellátta az osztályt.

Empatikus készsége már ekkor megmutatkozott.

Rendszeresen szerepelt a Művészeti Iskola karácsonyi koncertjein. Járt Székesfehérváron fuvolás találkozón. Egyik legemlékezetesebb művészeti iskolás fellépése Bécsben, a Schönbrunni kastélyban volt.

2004-ben a franciaországi Saint Avertinben, testvértelepülésünkön szervezett Fúvószenekari turnén utaztunk először együtt.

2006-ban a Martonvásáron rendezett nemzetközi fúvós találkozót követően és Kovács Tamás távozása után, az akkor nagyon összetartó fúvós csapat szétszéledt. Kit iskolai tanulmányai, kit a munka világa ragadott el.

Még 2008 szeptemberében jelezte nekem Nemes József a művészeti iskola igazgatója, hogy 2009-re meghívása van a zenekarnak Németországba, Baienfurtba, a szokásos fúvószenekari találkozóra.

Ekkor az iskolában egy kis kamarazenekar működött Buxbaum Bernadett trombita tanárnő vezetésével.

2009 egy január éjszakáján megálmodtam, hogyan lehetne megoldani, hogy a Martonvásári Fúvószenekar eleget tudjon tenni a Baienfurti meghívásnak.

3 év szünet után, 2009.01.31-én tartottam életem első zenekari próbáját, ahova majdnem az összes régi zenész eljött. Köztük volt Zsófi is. Aki ebben az évben fejezte be főiskolai tanulmányait.

Aztán az élet tovább forgatta a maga furfangos kerekeit.

2010-ben munkahelyi kiküldetése miatt távozott az egyesület éléről Veisz Ákos.

Megkérdeztük Zsófit, elvállalná-e az elnöki teendőket. Azóta dolgozunk mi közösen.

A közösségekben gyakran előfordul, hogy barátságok, szerelmek, mélyebb kapcsolatok is kialakulhatnak. Ez történt Botonddal és Zsófiival is. Házasságuk gyümölcse két csodálatos kisfiú: Bánk és Mór.

Zsófi elnök asszonyként rendkívül példamutató. Kismamaként is egészen addig járt a zenekari próbákra, amíg az orvos megengedte. Aztán pár hónap babázás után, már a kis Bánkkal közösen jöttek a próbákra. És ugyanez történt kisebbik fiuk Mór érkezésekor is.

Számos rendezvényt, koncertet, turnét, szereplést szerveztünk meg közösen.

A 2015-ös martonvásári fúvóstalálkozó az egyik legkiemelkedőbb esemény, amelyben Zsófi, Buda Gabriellával közösen kulcsszerepet játszott.

Nem kis feladat volt a 150 zenész 5 napi programjának kitalálása. A 100 vendégzenész szállásának, étkezésének megszervezése.

Az elmúlt 8 évben együtt írtuk a zenekar pályázatait. Másfél évig az egyesület egy 20 év alatti munkavállalót is foglalkoztatott egy pályázati forrásnak köszönhetően.

Zsófiival nagyon könnyű együttműködni. Nem tudnám megmondani, hogy melyikünk az egyikünk vagy a másikunk jobb keze, mert annyira összehangoltan tudunk dolgozni, ami igen ritka a mai világban.

Az egész Bártol család, ha lehet együtt jön a zenekari próbákra. A fiúk, hol hátul az ütősorban apával, hol anyával vannak.

A szünetekben pedig birtokba veszik az ütőhangszereket.

Zsófi elmondása szerint Bánk otthon mindenzenél. A konyhapulton, a puffon, az edényeken, a poharakon. Egyszóval tényleg minden kezébe kerülő tárgyon képes dobolni.

Hadd osszak meg Önökkel egy személyes élményt kisfiúkkal, Bánkkal kapcsolatban.

Tavaly decemberben, amikor az adventi koncertre készültünk, az egyik próbán Bánk magához vette a triangulumot. Ez az a kis háromszög alakú, csilingelő hangú hangszer.

A csendes éj című karácsonyi dalt próbáltuk. Bánk a triangulummal a kezében figyelt engem, és egyedül, segítség nélkül, tökéletesen hibátlan ritmussal játszotta velünk végig a darabot. Először fel sem fogtam, hogy mi történik. Eltelt jó néhány másodperc, mire elért a tudatomig, hogy Bánk édesapja Botond, nem áll Bánk mellett, és nem segít neki a mérő mondásával.

Odanéztem, majd jobbra néztem, akkor fogtam fel, hogy Botond nincs Bánk mellett.

Azt a pár percig tartó intenzív koncentrációt soha nem fogom elfelejteni.

A zenekar nem értette, hogy a darab végén én miért tapsolok, és miért törölgetem utána a szemem.

Számomra, ez egy igen meghatározó élmény marad.

Annak a kisfiúnak a szemében láttam az elhivatottságot, a kitartást, a tett vágyat.
A kisfiú, olyan, mint az édesanyja.

Ami feladatot elvállal, azt lelkiismeretesen és tudása legjavát adva végzi el.

Zsófi lehet számítani.

A mi céljaink közösek: a martonvásári fúvószenekart segítő egyesület mindennapi feladatainak elvégzése. Forrásteremtés annak érdekében, hogy álmainkat megvalósíthassuk, hogy a fúvós hagyományokat tovább vihessük.

Zsófi és családja az élő példa arra, hogyan kell már kicsi korban megszerettetni a fúvós muzsikát a gyerekekkel.

Zsófi, nagyon örülök, hogy immáron 8 éve együtt gondolkodunk, közösen tevékenykedünk a mi kis fúvós közösségünkért.

Kívánok Neked még nagyon sok erőt és kitartást, ahhoz az önként vállalt, mindenféle ellenszolgáltatás nélküli társadalmi munkához, aminek elismeréseként, most átveheted Martonvásár Város Képviselő testülete által odaítélt az "Év Fiatal Példaképe" díjat.

Szívből gratulálok!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Közel húsz éve, hogy az autópálya felől Martonvásárra érkezőket egy szépen kialakított, gondosan karbantartott telephely képe fogadja. A vállalkozás külleméből is érződik, hogy nem csak a város képét formálja, hanem fejlődésében is jelentős szerepet tölt be.

A Makler Technika-Gép- és Alkatrészellátó Korlátolt Felelősségű Társaságot, a teherautó alkatrészellátás piaci lehetőségeit felismerve, 1990-ben alapította a három tulajdonos, Császár Gyuláné, Császár Gyula és Tóth Ferenc, akik jelenleg is a vállalkozás ügyvezető igazgatói.

A kezdetekben egy alkalmazottat foglalkoztató, Martonvásár határában raktárt bérlő cég neve hamarosan egybeforrt a fő tevékenységként végzett IFA alkatrész forgalmazással, de más, akkor még szép számmal futó kortárs tehergépjármű alkatrészeit keresők is bizton számíthattak a Makler Kft-re.

Néhány év elteltével, a szakmájuk iránt elhivatott szakemberek munkájának eredményeként, a forgalom növekedése folyamatos létszámbővítést igényelt, majd a 90-es évek végére egy korszerű raktározást lehetővé tevő csarnoképülettel, kulturált vevő-kiszolgáló térrel és modern iroda részleggel megálmodott új telephely építése is elindulhatott.

Martonvásár kedvező földrajzi adottságai, a főváros és az autópálya közelsége miatt a Hunyadi út végén letelepedésre csalogató teleknél talán jobbat sem találhattak volna a töretlenül fejlődő vállalkozás tulajdonosai. Az ezredfordulóra elkészült, környezetére is igényesen kialakított telephelyre mi martonvásáriak is büszkén tekintettünk. 2007-ben örömmel tapasztalhattuk a cég további erősödésének jelét, az újabb raktár csarnok felépülését.

A kétezres évek elején a megváltozott piaci körülmények a vállalkozást új lehetőségek keresésére ösztönözték.

A Makler Kft. gazdasági eredményei igazolják, hogy jó döntést hoztak, amikor a professzionális szerszámok és műhelyfelszerelések nagykereskedelme felé nyitottak és a járatlan utat kitaposva a GÉNIUS szerszámok kizárólagos magyarországi és romániai importőrévé váltak.

Az új kereskedelmi tevékenység napjainkra húzóágazattá erősödött, de a raktár polcain továbbra is készleten tartják a még mindig üzemelő, régi típusú, főként IFA teherautók alkatrészeit is.

A hatékonyabb működés és a magas színvonalú vevőkiszolgálás érdekében a Makler Kft. 2004-ben bevezette és jelenleg is alkalmazza az ISO 9001-es minőségirányítási rendszert.

Az ügyvezetők kiemelt figyelmet fordítanak a munkatársak munkakörülményeire. A dolgozókhöz való hozzáállásukat jól tükrözi, hogy a cég életében elhanyagolható a fluktuáció. A vezetőkkel együtt 19 fős dolgozói létszám harmada martonvásári.

A vállalkozásnak közel ezer céggel van üzleti kapcsolata. Kereskedelmi partnerei között megtalálhatunk beszállítóként néhány hazai és szlovák, valamint lengyel cég mellett 25 távolkeleti céget.

Értékesítést végeztek az elmúlt években a hazai piacon kívül Romániában, Németországban, Lengyelországban, Szlovákiában, Ukrajnában, Szerbiában és Bulgáriában.

A vállalat magas minőségű munkájának eredményeként Martonvásár öt legnagyobb cége között találjuk őket.

A Makler Kft. az üzleti életen kívül a társadalmi felelősségvállalásban is jeleskedik. Példaként említem, hogy tíz éve működik együtt a Pápay Ágoston iskolával az értelmi sérült tanulók gyakorlati képzésében. Tevékenységükkel hozzájárulnak a felnőtt életre, a társadalmi és munkahelyi elvárásokra való felkészítéshez.

Említésre méltó a vezetők és dolgozók egyik nagy büszkesége: munkahelyük teljes egészében dohányzás mentes.

Képviselő-testületünk a mai ünnepi alkalommal a Makler Kft. közel harminc éves kiemelkedő gazdasági teljesítményét és Martonvásár fejlődésében betöltött fontos szerepét ismeri el. Kívánjuk, hogy új logójuk M betűjét alkotó láncszemekhez hasonlóan, legyenek továbbra is Martonvásár alkotó láncszemei.

A martonvásári polgárok és vállalkozók nevében gratulálunk.